

ע"פ 9086/11/17 - ציון זנגול נגד הועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 9086-11-17 זנגול נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב יפו

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערער	ציון זנגול
	ע"י ב"כ עוה"ד שיראל הלוי ומנחם דוד
נגד	
משיבה	הועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב יפו
	ע"י ב"כ עו"ד אתי לוי

פסק דין

בפני ערעור על גזר דינו של בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופטת י. אונגר ביטון) מיום 14.9.17.

הרקע

בשנת 1998 בנה המערער על גג ביתו מבנה בשטח של כ-110 מ"ר ללא היתר. בחודש נובמבר 2000 הוגש נגדו כתב אישום בגין בנייה זו. המערער הודה בעובדות כתב האישום והורשע ובנוסף לקנס שהוטל עליו, ניתן גם צו הריסה וביצועו עוכב עד יום 10.1.02.

יוער כי חלק מהמבנה נהרס במועד מתן צו ההריסה דן על ידי נציגי המשיבה על פי צו ההריסה המנהלי.

בחודש אפריל 2002 הוגש נגד המערער כתב אישום בגין אי קיום צו ההריסה דן. המערער הודה בעבירה, הורשע ודינו נגזר.

בחודש יולי 2006 הוגש נגד המערער כתב אישום שני בגין אי קיום צו שיפוטי. המערער הודה, הורשע ודינו נגזר לתשלום קנס והתחייבות.

בחודש אפריל 2010 הוגש נגד המערער כתב אישום שלישי בגין אי קיום צו שיפוטי. המערער הורשע על פי הודאתו, דינו נגזר והפעם הוטל עליו גם מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים בנוסף לעונשים אחרים.

בתאריך 5.1.15 הוגש נגד המערער כתב אישום רביעי בגין אי קיום צו שיפוטי. המערער חזר בו מכפירתו והודה בעבירה נשוא כתב האישום. לבקשת ב"כ המערער נדחה הדיון למשך חודשים רבים על מנת לאפשר למערער להרוס את יתרת

עמוד 1

הבניה, אולם הבניה לא נהרסה וביום 9.3.17 הורשע המערער באי קיום צו שיפוטי בפעם הרביעית וביום 14.9.17 נגזר דינו.

המאסר על תנאי שהוטל על המערער הוארך לשנתיים נוספות, הוטל עליו קנס, הופעלה ההתחייבות והוטלה עליו התחייבות נוספת, הכל כמפורט בגזר הדין.

להלן בתמצית טיעוני המערער

1. חזרתו של המערער מכפירתו היתה שגויה והודאתו היתה בעובדות שאינן נכונות.
2. לאור ביצוע צו ההריסה המנהלי על ידי המשיבה, הפסקת ההריסה והוצאת תעודת גמר להריסה, אין מקום להמשיך ולבצע את ההריסה וכתב האישום בעניין צו ההריסה לא היה צריך לבוא לעולם.
3. לחילופין, מתבקש בית המשפט להורות על ביצוע אטימה של המצב הקיים או בכל דרך אחרת שאיננה הריסה.
4. המשיבה ביצעה פעמיים הריסה, מדוע לא השלימה את הריסת המבנה ומדוע נמנעה מלבקש לכלול בגזר הדין הוראה להמשיך ביצוע ההריסה?
5. על המשיבה מוטלת החובה לקיים בעצמה את צו ההריסה שהוציאה וכי לאחר שנכשלה ביכולתה לבצע את ההריסה, אין היא יכולה לגלגל את כשלונה על המערער או להטיל עליו להרוס את "שרידי ההריסה".

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בראיות שבתיק בית משפט קמא, סבורתני כי דין הערעור להידחות מהטעמים שיפורטו בהמשך.

אין חולק כי המערער הודה והורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום מיום 19.11.2000 (ת/6) בגין ביצוע עבודות בנייה של מבנה בשטח של כ-109 מ"ר ללא היתר כחוק. המבנה דן נהרס בחלקו במסגרת הליך של צו הריסה מנהלי. כתב האישום דן הוגש לאחר הריסת חלק מהמבנה.

המערער הודה והורשע על פי הודאתו בארבעת כתבי האישום שהוגשו לאחר מכן נגדו, בגין אי קיום צו שיפוטי (צו הריסת המבנה).

לא ניתן כיום בהליך ערעור על גזר דינו של בית משפט קמא מיום 14.9.17 להעלות טענות שמקומן היה במסגרת הליכים אחרים כגון: בקשה לחזרה מהודיה, לביטול פסק הדין שניתן לפני כ-18 שנים או ערעור עליו.

הטענות הללו אף לא הועלו בהליכים קודמים בבית משפט קמא. כאמור, המערער הודה בכל ארבעת כתבי האישום

שהוגשו נגדו בגין אי קיום צו שיפוטי (צו הריסה).

ערכאת הערעור תפקידה לבחון האם שגה בית משפט קמא בפסק דינו. במקרה דנן מועלות במסגרת הערעור טענות חדשות שלא הועלו כלל בבית משפט קמא. שם כאמור, הודה המערער בעובדות כתב האישום וטען לעונש.

זאת ועוד, ב"כ המערער ביקש מבית משפט קמא ארכה לצורך ביצוע ההריסה וניתנה לו ארכה נדיבה ביותר של כ-6 חודשים עד למתן גזר הדין. למרות זאת לא ביצע המערער את ההריסה נשוא הצו.

גם את הבקשה לאטום המבנה ולא להרסו הגיש המערער לראשונה לערכאת הערעור ולא לבית משפט קמא, כפי שהיה עליו לעשות.

יודגש כי בית משפט קמא התחשב ככל שניתן היה במערער לאור נסיבותיו האישיות החריגות וגילו המתקדם.

המאסר על תנאי שהוטל על המשיב, הוארך ולא הופעל למרות בקשת ב"כ המשיבה.

בית משפט קמא אף הורה על תשלום הקנס וההתחייבות מיום 30.9.13 ב- 18 תשלומים חודשיים.

גם הקנס שהטיל בית משפט קמא על המערער בסך ₪ 12,000 הינו סביר ומידתי, בנסיבות המקרה, כאשר מדובר באי קיום צו שיפוטי בפעם הרביעית.

לא ניתן להתעלם מחומרת העבירה ומהעובדה כי המערער מפר את צווי בית המשפט במשך כ-18 שנים, גם כאשר הוא ורעייתו היו במצב בריאותי טוב יותר מאשר עכשיו. המערער איננו משלים את ביצוע ההריסה כפי שהצטווה לעשות על ידי מותבים שונים בבית משפט קמא, למרות שבמהלך השנים הללו הוגשו נגדו ארבעה כתבי אישום בגין הפרת צו שיפוטי.

כידוע העבירה של הפרת צו שיפוטי חותרת תחת אושיות מערכת המשפט ואכיפת החוק, והלכה פסוקה היא כי יש צורך להחמיר בעונשם של העבריינים בכוח ובפועל על מנת להרתיעם.

לאור כל האמור לעיל לא מצאתי כי נפלה טעות בפסק דינו של בית משפט קמא.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

מזכירות בית המשפט תודיע על מתן פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשע"ח, 04 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.